

7) 4. a. Renter af de udestaaende Fordringer i Kongeriget, Hertugdømmet Slesvig samt Hertugdømmet Holsten. Skrivelse fra Finansministeren:

Finansministeriet, Kjøbenhavn, den 5te November 1892.

Ved Finansloven for 1878—79 blev der tilstaaet Grenaa-Havn under Kommunens Garanti et Laan paa 166,000 Kr. rente- og afdragsfrit i 10 Aar, hvorefter Kapitalen skulde forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig, saaledes at 4 pCt. p. a. af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb beregnedes som Renter og Resten som Afdrag. Da Betalingstiden kom, viste det sig, at saa vel Havnen som Kommunen vare ude af Stand til at betale de første i 11te Juni Termin 1888 forfaldne Renter og Afdrag, og i Genhold til derom fremført Andragende søgte Finansministeriet paa Finanslovsforslaget for 1888—89 bevilget en yderligere 5aarig Rente- og Afdragsfrihed, men som Følge af Folketingets Afstemninger over dette Forslag ved Finanslovsforslagets 2den og 3dje Behandling blev der ikkun tilstaaet Havnen Afdragsfrihed for 5 Aar og Udsættelse med Betaling af Renter i samme Tid, saaledes at Renten lagdes til Kapitalen. Herved vil Gælden, hvis Forrentning og Afdragning skulde paabegyndes i 11te Juni Termin 1893, i nævnte Termin være vokset til 202,910 Kr. 38 Øre.

Der er imidlertid nu indkommet et Andragende fra Grenaa Byraad, hvori det nærmere oplyses, at Havnens aarlige Regnskaber — i hvilke et Beløb paa 15,616 Kr. aarlig i Renter og Afdrag paa et Laan, Havnen i sin Tid har optaget hos Livsforfærings- og Forsørgelses Anstalten af 1871, udgør den største Udgiftspost — stadig ubdviende en betydelig Underbalance, saa at Kommunen i de foregaaende Aar har maattet tilskyde og fremdeles indtil Gælden til Livsforfærings- og Forsørgelses Anstalten af 1871 ved Begyndelsen af Aaret 1905 er indfriet, vil komme til at udrede et aarligt Tilfud paa ca. 5,000 Kr. til Havnen, for at denne kan bestribe de nødvendige ordinære Udgifter. Da Kommunen, som i Forvejen er meget stærkt bebyrdet, og i hvilken Skatten i 1892 er naaet op til 7,2 pCt., næsten vilde blive ruineret, saafremt den foruden ovennævnte Tilfud endvidere skulde udrede Renter og Afdrag paa Statslaanet, andrager Byraadet om, at Havnens heromhandlede Gæld med til-lagte Renter maa blive eftergivet.

Medens der nu ikke, for saa vidt Forholdene for Tiden kunne overses, synes at være nogen Anledning til at foreslaa den direkte Eftergivelse af Laanet, maa det paa den anden Side indrømmes, at Kommunen efter de foreliggende Oplysninger ikke uden at tilsidefætte andre nødvendige Opgaver vil kunne udrede et større Tilfud til Havnen end det ovennævnte, og Finansministeriet maa derfor erkende, at der er fuld Anledning til at komme Byen til Hjælp ved Indrømmelse af en Rente- og Afdragsfrihed for Statslaanet, indtil Havnens ovennævnte Gæld til Livsforfærings- og Forsørgelses Anstalten af 1871 er afviklet.

Man skulde derfor, overensstemmende med, hvad Indenrigsministeriet i saa Henseende har anbefalet, anmode det ærede Finansudvalg om at ville være ulejlighet med til 2den Behandling af Finanslovsforslaget for 1893—94 at stille Vædringsforslag om, at der som Anmærkning til § 3, Nr. 4 a tilføjes:

Der tilstaaes Grenaa Havn en Rente- og Afdragsfrihed for Tiden fra 11te Juni 1893 til 11te December 1904 for det ved Finansloven for 1878—79 bevilgede Laan oprindelig 166,000 Kr., der den 11te Juni 1893 med tillagte Renter og Renters Renter vil andrage 202,910 Kr. 38 Øre.

J. B. S. Estrup.

Eit Folketingets Finansudvalg.

Tuzværd.

Forslaget tiltrædes.

8) 4. b. Man forbeholder sig sin Stilling med Hensyn til Afdragene paa udestaaende Fordringer i Vestindien.